

N:o 60.

Ank. till Riksd. kansli den 28 april 1905 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af §§ 2 och 8 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897.

Genom en den 10 nästlidne mars aflåten proposition, n:o 107, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af protokollet öfver civilärenden för samma dag föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse af §§ 2 och 8 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897.

Härigenom förordnas, att §§ 2 och 8 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 2.

Mom. 1. Slakttvång, innefattande förbud att slakta djur af de slag, som äro nämnda i § 1, annorledes än i särskildt för ändamålet

inrättadt och till allmänt begagnande upplåtet offentligt slakthus, kan stadgas för stad eller visst område däraf. Slakthuset kan vara beläget inom eller utom den stad eller det område däraf, som slakttvånget omfattar. Det ankommer på Konungens befallningshafvande att i den ordning och under de villkor, som i § 1 omförmälas, stadga, att slakttvång skall vara gällande, sedan offentligt slakthus enligt af Konungens befallningshafvande, efter sakkunniges hörande, gillad plan blifvit uppfördt och efter af Konungens befallningshafvande föranstaltad afsyning godkändt; börande, därest köttbesiktningstvång för staden eller det område däraf, inom hvilket slakttvång är afsedt att införas, icke redan är gällande, köttbesiktningstvång i sammanhang med slakttvång införas. Innefattar beslutet inrättande af slakthus utom stadens område, varde beslutet i denna del underställt Konungens pröfning; och äge Konungen, vid meddelande af tillstånd till slakthusets förläggande utom stadens område, där så erfordras, gifva särskilda föreskrifter angående hvilka myndigheter skola utöfva den befattning i afseende å slakthuset, hvarom i denna lag sägs. Förbud, hvarom ofvan förmäles, utgör ej hinder för att djur af de slag, som här afses, nedslaktas utom det offentliga slakthuset, om nedslaktandet föranledes af hastigt inträffad sjukdom eller olyckshändelse; skolande dock i sådant fall köttet, om det är afsedt att användas till människoföda, genast efter djurets nedslaktning ostyckadt jämte alla därtill hörande inälfvor utom tarmar föras till det offentliga slakthuset för att där besiktigas. Utan hinder af sådant förbud må äfven nedslaktning af kreatur, hvilkas kött är afsedt hufvudsakligen för utförsel ur riket, verkställas inom sådan för ändamålet särskildt anordnad och under offentlig kontroll ställd inrättning, hvarom nedan i § 3 sägs.

Mom. 2. Beträffande ändring uti eller upphäfvande af stadgande om slakttvång gälle i tillämpliga delar hvad angående köttbesiktningstvång är i § 1 bestämdt.

§ 8.

Mom. 1. För köttbesiktning, anställd på grund af § 1, så ock för begagnande af offentligt slakthus, hvarom i § 2 sägs, äger staden uppbära afgifter enligt taxa, som, sedan Konungens befallningshafvande, efter hörande af hälsovårdsnämnd eller den särskilda myndighet, hvarunder slakthusets förvaltning är ställd, därtill uppgjort förslag, af Konungen fastställes för minst ett år i sänder. I denna taxa må af-

gifterna ej sättas högre, än som kan anses erforderligt till betäckande af stadens kostnader för köttets besiktning och stämpling samt, där fråga är om begagnande af offentligt slakthus, som nyss är nämndt, till betäckande jämväl af kostnaden för slakthusets förvaltning och underhåll jämte skälig ränta å anläggningskapitalet.

Mom. 2. Där särskild marknadsplats för kreaturshandeln blifvit anordnad i sammanhang med offentligt slakthus, hvarom i § 2 sägs, må i enahanda ordning och efter liknande grunder som i fråga om slakthusets begagnande bestämmas afgifter till staden för nyttjande af marknadsplatsen och vid densamma uppförda stallar äfvensom för kreaturens utfodring, skötsel och vägning.

Förevarande proposition är föranledd af en utaf Stockholms stadsfullmäktige hos Kungl. Maj:t gjord framställning, som af öfverståthållareämbetet med skrifvelse den 9 februari 1905 till Kungl. Maj:t öfverlämnats och hvari stadsfullmäktige — med afseende å väckt fråga angående inrättande för Stockholm af offentligt slakthus med kreaturmarknadsplats och önskvärdheten att kunna till plats för stadens berörda anläggning välja något inom annan kommun beläget område — anfört, att föreskrifterna i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897, om de än icke uttryckligen förbjöde, att en stads slakthusanstalt förlades utom gränserna för stadens område, likväl näppeligen läte sig tillämpas i fråga om annan för en stads räkning inrättad slakthusanstalt än en sådan, som fått sitt läge inom stadens område. Under åberopande häraf anhöllo stadsfullmäktige, att Kungl. Maj:t måtte aflåta nådig proposition till 1905 års Riksdag om ett tillägg till lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897, i det syfte, att Konungen skulle äga förordna, att nämnda lag skulle lända till efterrättelse, jämväl där slakthus, som i lagens 2 § omförmäldes, af stad inrättats utom dess eget område, och att Konungen då jämväl skulle äga att lämna de närmare föreskrifter, som för ändamålet pröfvades erforderliga.

Medicinalstyrelsen, som efter remiss afgifvit utlåtande i ärendet, har lika med öfverståthållareämbetet tillstyrkt bifall till berörda framställning.

Mot det i propositionen innefattade lagförslag har utskottet icke funnit något att erinra; och hemställer utskottet alltså,

att förevarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 april 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.